

Gisteren lag ik in het ziekenhuis om een interne [hashtag#defibrillator](#) uit mijn borstkast te laten halen.

Deze is 10 jaar geleden geplaatst omdat mijn hart aan het afsterven was.
Dit ontstond door jarenlang [hashtag#polyfarmacie](#) met psychiatrische medicatie.

Naast dit ernstige hartprobleem ontwikkelde ik gedurende jaren van psychofarmaca gebruik steeds meer klachten zoals chronische [hashtag#suïcidaliteit](#), forse cognitieve problemen - vorm van Mild Cognitive Impairment (MCI) - en allerlei vage neurologische symptomen lijkend op een vorm van [hashtag#neuropathie](#).

Daarnaast stond ik door de dempende werking van de pillen niet meer in contact met mijn gevoelswereld en kon ik steeds minder beschikken over het brede palet aan emoties wat ons mens maakt. Hierdoor trad er een verarming in emotionele beleving op en raakte ik steeds minder geëngageerd met het leven.

Dit zijn allerlei problemen waar ik nooit voor gewaarschuwd ben door mensen die mij deze medicatie voorschreven (informed consent).

Ook op officiële websites van zorg instituten vind je dit soort informatie zelden terug.

Dat geeft te denken over de werkelijke effecten van dit soort medicatie in de bredere context van mensenlevens.

Om hier meer zicht op te krijgen heb ik samen met [Harold van Garderen](#) een vertelkamer psychofarmaca ontwikkeld.

Dit is een platform waar een ieder die direct of indirect ervaring(en) heeft met psychofarmaca deze ervaring(en) kan delen en, middels verdiepende vragen, zelf de betekenis daarvan aan kan geven.

Zo kunnen we zoveel mogelijk ervaringskennis gebruiken om zicht te krijgen op de werkelijke effecten van psychofarmaca.

Doe jij ook mee?

[4Vitae](#)